

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6542/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Градске општине Стари Град, чији је пуномоћник Градско правобранилаштво – Одељење за општину Стари Град, са седиштем у Београду, против туженог Аероклуба „Београд“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Зорица Мандић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6280/22 од 26.09.2024. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6280/22 од 26.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6280/22 од 26.09.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28482/21 од 18.05.2022. године ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име неплаћених закупнина за период од септембра 2012.године закључно са новембром 2016.године исплати укупно 481.699,60 динара, опредељено у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе као у том ставу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6280/22 од 26.09.2024. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 28482/21 од 18.05.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата неплаћених закупнина за период од септембра 2012. године закључно са новембром 2016. године, о чему су судови одлучили одбијањем тужбеног захтева налазећи да у утуженом периоду парничне странке нису биле у закуподавном односу који би био основ тужиоцу да од туженог потражује исплату закупнине, с обзиром да је Уговор о закупу из 1990. године престао да важи 1995. године, након чега са туженим није закључен нови уговор о закупу, а у утуженом периоду тужени није ни користио предметну непокретност.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница у сваком конкретном случају, релевантних за примену материјалног права, нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права па Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП и у складу с тим је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.09.2018. године, а вредност предмета спора је 481.699,60 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**